

[Indenrigsministeren.]

som for saa vidt var gammelkendte for mig, som det er Udtalelser, jeg selv paa et tidligere Tidspunkt er fremkommet med her i Tinget. Det gælder det ærede Medlems Udtalelse om, at Muligheden har været til Stede for at gennemføre Konverteringen. Det gælder det ærede Medlems Udtalelse om Betydningen af et lavere Renteniveau her i Landet, befordret ogsaa gennem en Konvertering. Og det gælder det ærede Medlems Udtalelse om Nødvendigheden for Landbruget af, at der gennemføres en Lettelse af dette Erhvervs Rentebyrde. Alt dette er jeg aldrig blevet træt af at fremføre i Rigsdagen, ogsaa her i Landstinget. Men man tog jo ikke tilstrækkeligt Hensyn dertil, og derved er meget forspildt. Jeg haaber nu trods alt, at man er rede til at søge at redde, hvad reddes kan, men i denne Forbindelse er der jo netop Grund til paa det nuværende Tidspunkt at minde om, hvad ogsaa den højtærede Statsminister mindede om, at som Kriseforanstaltning er i Virkeligheden det andet Afsnit i Lovforslaget af betydelig større direkte Betydning for Landbruget som Erhverv i denne Krise end selve Konverteringen. Den ærede Ordfører for Venstre forekom mig i sine Betragtninger over Konverteringen og Lettelsen af Rentebyrden at blande to Ting sammen. Konverteringen er et Led i Bestræbelserne for under visse Forhold at gennemføre et lavere Renteniveau som Helhed, og den medfører samtidig en ikke særlig stor, men velkommen Besparelse for Landbruget. Og set paa længere Sigt er det klart, at et saadant lavere Renteniveau i al Almindelighed betyder en Fordel for det samlede Erhvervslev. Men som direkte Kriseforanstaltning vil dette Forslags andet Afsnit betyde meget, meget mere der, hvor Rentebyrden føles stærkest. Man behøver blot paa dette Omraade at se paa, i hvilken Grad man nede i Sønderjylland, hvor man allerede har en Lovgivning af tilsvarende Art, føler denne Lovgivning som en Lettelse.

Det ærede Medlem (Lange), som talte paa de Konservatives Vegne, sagde, at der her var Tale om Understøttelse til Landbruget, og det var Grunden til, at hans Parti ikke kunde være med. Det er ikke rigtigt; det konservative Parti har jo her i Rigsdagen i allerhøjeste Grad taget til

Orde for Understøttelse til Landbruget. Jeg minder blot om det Forslag til en storstilet Understøttelse, det konservative Parti har stillet, hvorefter der skulde lægges en Skat paa 70 Øre paa hvert Kilo Margarine, der solgtes her i Landet, en Skat, der vilde udgøre saadan noget som 70 Kr. aarlig for hver Familie, og hvis samlede Beløb skulde anvendes til Understøttelse af Landbruget. Nej, det er ikke det, at de Konservative ikke vil være med til Understøttelse, der er det afgørende for Partiet. Det afgørende for det ærede Parti er, hvor disse Penge skal tages fra. Naar Pengene til Understøttelse af Landbruget kan tages fra samtlige Familier i Landet, ved en Skat paa 70 Kr. pr. Familie, uden Hensyn til om det er rige eller fattige, saa vil det ærede Parti give Understøttelse, men naar Midlerne skal tages fra de Aktieselskaber, der giver de højeste Udbytter, eller fra Formuer paa over 30 000 Kr., saa bliver Partiet pludselig betænkeligt ved Understøttelse til et Erhverv.

Efter de Udtalelser, den ærede Ordfører for Venstre fremsatte angaaende Lovforslagets første Afsnit, maa jeg jo haabe, at dette Afsnit vil komme til at foreligge i en saadan Skikkelse, at det hurtigt kan blive gældende, ogsaa af Hensyn til, at der i dette Afsnit omhandles Forhold vedrørende Kreditforeninger, der gør det ønskeligt, at man snart faar at vide, om der bliver noget ud af det eller ikke. Men samtidig vil jeg tilføje, at hvis disse Bestemmelser kun kan gennemføres i en saadan Skikkelse, som f. Eks. den ærede konservative Ordfører antydede, er enhver Udsigt til Regeringens Medvirken til Gennemførelse spærret. Hvad den ærede Ordfører for Venstre mener om Udformningen og Indholdet af disse Bestemmelser, blev jeg ikke klar over, men det maa jo nu klares i den kommende Tid.

Den ærede Ordfører for de Konservative brugte den Vending om de Spørgsmaal, der har været drøftet i Forbindelse med Rentesaenkningen gennem de sidste halvandet Aar, at det var det gale ved det, at der stadig var indblandet Sagen uvedkommende Ting. Vi ved jo alle — og det var ikke vanskeligt at høre paa det ærede Medlems Bemærkninger —, at ved Begrebet „Sagen uvedkommende Ting“ forstaar det